

ខ្លីនាទ្រន្តង្គីអ៊ីស៊ំ អះម៉ាត់ ពិន សាំស្លាល់ (គោលខំមារ គំនិតអម់រំ និទភាពអស្សារ្យ)

ឈ្មោះ និទ្ធនុំឈើងរត្សស្រែង

លោកឈ្មោះ អះម៉ាត់ ពិន មូហាំម៉ាត់ ពិន ហាំហ្គាល់ អើសស្សៃហ្គានីយ៍ ពូជអំបូរលោកជាអ្នកស្រុកបាស្រោះ កើតនៅឆ្នាំ១៦៤ហ.សនៅទីក្រុងបាដាត ហើយឪពុក លោកស្លាប់ចោលតាំងពីលោកនៅតូច។ ម្ដាយលោកជា អ្នកចិញ្ចឹងបីបាច់ និងថែរក្សា។

ចំណោទបញ្ហា៖ កូនកំព្រាក៏អាចជោគជ័យក្នុងជីវិត បានដែរ។

អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់ធំឡើងដឹងក្ដីក្នុងការស្វែងរកចំណេះ វិជ្ជា លោកចាប់ផ្ដើមរៀនហាទីសនៅអាយុ១៥ឆ្នាំ លោកចេញទៅស្វែងរកចំណេះវិជ្ជានៅអាយុ២០ឆ្នាំ លោកចានជួបជាមួយនឹងពួកអ្នកប្រាជ្ញវិទូជាច្រើនដូចជា អ៊ីម៉ាំ ស្សាហ្វីអ៊ីយ៍នៅមឺក្កះ , យ៉ះយ៉ាអាល់កំត្តោន , យ៉ាហ្សីដ

ពិន ហារូន នៅបាស្រោះ។ លោកចេញពីអ៊ីរ៉ាក់ទៅ យ៉ាម៉ាន់ជាមួយនឹងយ៉ះយ៉ា ពិន មូអែន។ លុះពួកលោក ទាំងពីរបានទៅដល់មឹក្កះបានជួបនឹង អាប់ឌុររើហ្សាក ជាអ្នកទីក្រុងសន់អាក ជាអ្នកប្រាជ្ញវិទូម្នាក់នៃប្រទេស យ៉ាម៉ាន់។ យ៉ះយ៉ា ពិន មូអែនបាននិយាយថា៖ នៃអ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់ ឥឡូវនេះយើងបានជួបនឹងអ៊ីម៉ាំហើយ យើងពុំ ចាំបាច់ទៅយ៉ាម៉ាន់ទេ។ អ៊ីម៉ាំអះម៉ាត់បានតបវិញថា៖ ខ្ញុំបានតាំងចិត្តធ្វើដំណើរទៅយ៉ាម៉ាន់ បន្ទាប់មក អាប់ឌុរ រើហ្សាកបានត្រលប់ទៅយ៉ាម៉ាន់វិញ ហើយលោកទាំង ពីរបានទៅតាមគាត់។ អ៊ីម៉ាំអះម៉ាត់បានស្នាក់នៅយ៉ា ម៉ាន់ចំនួន១០ខែ បន្ទាប់មក លោកត្រលប់ទៅអ៊ីរ៉ាក់វិញ ដោយថ្មើរជើង។ ខណៈដែលត្រលប់ទៅវិញនោះ ពួកគេ ឃើញលោកហាក់ដូចជានឿយហត់ខ្លាំង និងធ្វើដំណើរ មកពីទីឆ្ងាយពួកគេសួរលោកថា តើលោកមានរឿងអ្វី? អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់តបទៅពួកគេវិញថា៖ វាសាមញ្ញចំពោះខ្ញុំ

បើប្រៀបនឹងអ្វីដែលខ្ញុំបានទទួលប្រយោជន៍ពីអាប់ឌុររើ ហ្សាក។

អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់មានការផ្ដេជ្ញាចិត្តខ្ពស់តាំងពីលោកនៅ តូច លោកបាននិយាយថា៖ ជួនកាលខ្ញុំចង់ចេញពី ព្រលឹមមុនសឡាតស៊ូហ្គោះដើម្បីទៅរៀនហាទីស ម្ដាយ ខ្ញុំបានចាប់ទាញអាវរបស់ខ្ញុំអោចាំគេអាហ្សានរួចសិន។

ពួកអូក្សាខ្មានសេសន៍ម៉េពោះអ៊ីស៊ំ អះម៉ាត់

- អាប់ឌុរបើហ្សាក ជាព្រឹទ្ធបុរសរបស់អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់ បាននិយាយថា៖ ខ្ញុំមិនឃើញនរណាយល់ពីក្បួន ច្បាប់ឥស្លាម ហើយគោពរពវិន័យសាសនាខ្ជាប់ខ្លួន ជាងអះម៉ាត់។
- អ៊ីម៉ាំ ស្សាហ្វីអ៊ីយ៍ជាព្រឹទ្ធបុរសរបស់អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់
  បាននិយាយថា៖ ខ្ញុំបានចាកចេញពីក្រុងបាដាត
  ហើយខ្ញុំគ្មានបានទុកអ្នកស្នងតំណែងណាប្រសើរជាង
  មានចំណេះដឹងជ្រៅជ្រះជាង និងយល់ពីក្បួនច្បាប់

ឥស្លាមជាងអះម៉ាត់ ពិន ហាំហ្គាល់។

- ពួកគេនិយាយថា៖ បើសិនជាអ្នកបានឃើញ នរណាម្នាក់ស្រលាញ់អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់ ចូរដឹងចុះថា ពិតប្រាកដអ្នកនោះជាមនុស្សយល់ពីស៊ុណ្ណះ។
- យ៉ះយ៉ា ពិន មូអែនបាននិយាយថា៖ មនុស្សទាំង

អស់មានបំណងចង់ក្លាយដូចជា អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់ ពិន ហាំហ្គាល់ មិនអាចទេសូមស្បថចំពោះអល់ឡោះ ព្រោះយើងគ្មានលទ្ធភាពធ្វើ ដូចលទ្ធភាពរបស់ អ៊ីម៉ាំអះម៉ាត់ ហើយក៏មិនអាចធ្វើតាមរបៀបរបស់ លោក។

- អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់ទន្ទេញចាំ(មួយពាន់ពាន់)ហាទីស មានន័យថា (មួយលាន)ហាទីស គឺប្រមូលទាំងអស់ ការតំណាល ប្រភព និងរបៀបដែលនាំយកហាទីស ទាំងនោះមក។
- និយាយពីការទន្ទេញចាំហាទីសរបស់អ៊ីម៉ាំអះម៉ាត់គឺ លោកបាននិយាយទៅកាន់កូនរបស់លោកថា៖ ឯង ជាអ្នកសូត្រហាទីស ហើយខ្ញុំជាអ្នកប្រាប់ឯងពីប្រភព របស់វា ឬក៏ឯងជាអ្នកសូត្រពីប្រភពឈ្មោះៗរបស់អ្នក នាំហាទីស ហើយខ្ញុំជាអ្នកសូត្រហាទីស។
- ភាពស្អាតស្អំរបស់អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់៖ នៅពេលដែល

លោកចេញទៅស្វែងរកចំណេះដឹងលោកមិនមានលុយ
ក្នុងហោប៉ៅទេ លោកបានប្រើសត្វអូដ្ឋ និងលាដើម្បី
ដឹកទំនិញមួយចំនួន លោកបានលក់ចំណេញពីនេះ
ពីនោះប៉ុន្មានឌៀរហាំ ហើយលោករស់នឹងប៉ុន្មាន
ឌៀរហាំនោះ លុះព្រឹកឡើងលោកទៅរៀន លោកមិន
ត្រូវការសុំពីមនុស្សណាម្នាក់ឡើយ។ (ភាពស្អាតស្អំ
និងការរៀនសូត្រ)។

- លោកបាននិយាយថា៖ ខ្ញុំចង់ទៅរស់នៅឯជ្រលងភ្នំ

នៅមឺក្កះដើម្បីកុំអោយគេស្គាល់ខ្ញុំ។

- នៅពេលលោកដើរលោកមិនចង់អោយមនុស្សណា ម្នាក់ដើរអមពីក្រោយលោកឡើយ។ អនុទត្តតានទំណេះដ៏ខ
- អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់ បាននិយាយថា៖ ខ្ញុំមិនសរសេរ ហាទីសណាមួយលើកលែងតែខ្ញុំអនុវត្តតាមហាទីស នោះ រហូតដល់ព្យាការីមូហាំម៉ាត់ព្យាបាលជំងឺនឹង ហីហ្ជាម៉ះ ហើយណាពីបានអោយថ្លៃឈ្នួលទៅអ្នក ធ្វើហីហ្ជាម៉ះនោះ អ៊ីម៉ាំអះម៉ាត់ក៏ព្យាបាលជំងឺនឹង ហីហ្ជាម៉ះ ហើយបានអោយថ្លៃឈ្នួលទៅអ្នកធ្វើហីជ្ជា ម៉ះនោះដែរ។

ស្នីលធន៌ សិចសុខី២ធន៌មេសអ៊ីស៊ំ អះម៉ាត់

- វេទិកាចំណេះដឹងរបស់អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់មានកូនសិស្ស មកចូលរួមចំនួន៥០០០នាក់ ហើយ៥០០នាក់ ចាំសរសេរចម្លងចំណេះដឹងរបស់លោក ហើយសិស្ស ដែលនៅសល់ចាំសង្កេតមើលសុជីវិធម៌ និងសីលធម៌ ហើយនឹងឥរិយាបថរបស់លោក។
- យ៉ះយ៉ា ពិន មូអែនបាននិយាយថា៖ ខ្ញុំមិនដែល ឃើញនរណាដូចអះម៉ាត់ ខ្ញុំរស់នៅជាមួយលោកអស់ រយៈកាល៥០ឆ្នាំ លោកមិនមានមោទនភាពចំពោះ ពួកយើងមួយដងណាឡើយ។
- អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់មានទំនោរទៅរកពួកអ្នកក្រ លោក មានចិត្តអត់ធ្មត់ មិនដែលតក់ក្រហល់ លោកចូលចិត្ត ដាក់ខ្លួនប្រាណ លោកមានអារម្មណ៍នឹងធឹង ស្កប់ស្កល់។
- មានបុរសម្នាក់បាននិយាទៅអ៊ីម៉ាំអះម៉ាត់ថា៖ អល់
   ឡោះជាម្ចាស់បានប្រទានភាពល្អប្រសើរដល់ឥស្លាម

តាមយេៈលោក។ លោកបានតបវិញថា៖ មិនមែនទេ តាមពិត អល់ឡោះបានប្រទានអោយខ្ញុំបានល្អដោយ សារឥស្លាម តើខ្ញុំជានរណា? ហើយខ្ញុំជាអ្វី?

• អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់មានការខ្មាសអៀនច្រើន មានចិត្តល្អ ទូលាយជាងគេ រាប់អាន និងមានសុជីវធម៌ល្អជាងគេ គេមិនដែលលឺពីលោកនូវអ្វីដែលក្រៅពីការរំលឹកហាទីស និងនិយាយរំលឹកពីពួកកុសលបុគ្គល លោកមាន សភាពស្ងប់ស្ងាត់ មេទម្យ និងសំលេងពីពោះ។

ភារគោរពសគ្ភា:របស់អ៊ីស៊ំ អះម៉ាត់

- លោកថ្វាយបង្គំក្នុងមួយថ្ងៃមួយយប់៣០០រឹកក្អាត់ នៅពេលដែលគេចាប់លោកយកទៅដាក់គុក និងធ្វើ ទារុណកម្មលោកអាចថ្វាយបង្គំបានតែ១៥០រឹកក្អាត់ ប៉ុណ្ណោះ រៀងរាល់មួយសប្ដាហ៍លោកសូត្រគម្ពីរអាល់ គួរអានចប់ម្ដង។
- មានអ្នកប្រាជ្ញវិទូម្នាក់បាននិយាយថា៖ ខ្ញុំធ្លាប់ស្គាល់ អះម៉ាត់ ពិន ហាំហ្គាល់ គេជាក្មេងប្រុសម្នាក់ ងើប ថ្វាយបង្គំពេលយប់។
- ព្រោះតែការសក្ការៈ ចិត្តលះបង់ និងភាពកោតខ្លាច របស់លោក នៅពេលណាលឺគេនិយាយរឿងស្លាប់ លោកយំរហូតដល់សន្លប់បាត់ស្មារតី។
- លោកបាននិយាយថា៖ ភាពកោតខ្លាចបានធ្វើ អោយខ្ញុំហូបចុកមិនកើត ហើយបើកាលណាខ្ញុំនឹក រឿងស្លាប់អ្វីៗទាំងអស់នៃការងារលោកីយ៍ក្លាយជា

គ្មានតម្លៃសម្រាប់ខ្ញុំ។

- លោកបួសរៀងរាល់ថ្ងៃចន្ទ ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ និង ចន្លោះប៉ុន្មានថ្ងៃពេញវង់ នៅពេលលោកចេញពីគុក លោកខិតខំបួសរហូតដល់ជីវិតចុងក្រោយរបស់លោក។
- លោកបានទៅធ្វើបុណ្យហាជ្ជពីរដងដោយថ្មើរជើង។
- នៅពេលដែលលោកឈឺស្លាប់លោកបត់ជើងតូចចេញ ឈាមច្រើនខ្លាំងមែនទែន លោកគ្រូដែលព្យាបាល លោកបាននិយាយថា៖ អ្នកជំងឺនេះត្រូវខ្ទេចខ្ទាំ បេះដូងដោសារភាពកោតខ្លាច។

ពន៌មានផ្សេចៗនាគនេ១នឹ១បីទម្រទន្តិរមស់លោក

អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់ ពិន ហាំហ្គាល់បានជួបជាមួយកូនម្នាក់ បេស់អ៊ីម៉ាំ ស្សាហ្វីអ៊ីយ៍ ហើយលោកប្រាប់ថា៖ ឪពុក បេស់ឯងឋិតក្នុងចំណោមនុស្សប្រាំមួយនាក់ដែលខ្ញុំបួង សួងអោយនៅពេលពាក់កណ្ដាលអាធ្រាតុ។

មានបុរសម្នាក់បានសួរសំនួរទៅកាន់ អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់:

បុរសៈ តើចាំហាទីសប៉ុន្មានទើបបុរសម្នាក់អាច បញ្ចេញទស្សនៈច្បាប់បាន? មួយរយពាន់ហាទីស?

អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់ៈ ទេ

បុរសៈ ពីរយពាន់ហាទីស?

អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់: ទេ

បុរសៈ បីរយពាន់ហាទីស?

អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់: ទេ

បុរសៈ ប្អូនរយពាន់ហាទីស?

អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់: ទេ

បុរសៈ ប្រាំរយពាន់ហាទីស?

អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់: ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអញ្ចឹងទៅចុះ។

ខ្លីនិងអាពារព័ពិពារព័រមស់លោក

លោកបានយកប្រពន្ធនៅអាយុ៤០ឆ្នាំ លោក និយាយពីប្រពន្ធរបស់លោកថា៖ ពួកយើងរស់នៅជា មួយគ្នាអស់រយៈកាល២០ឆ្នាំ ពួកយើងមិនដែលទាស់ ពាក្យសំដីគ្នា សូម្បីតែមួយម៉ាត់។

និមគ្គីដែលលោកអ៊ីស៊ំអះម៉ាត់ននួលខេគ្រោះ

នៅពេលដែលអាល់ម៉ាក់មូនបានអំពាវនាវអោយគេ ទទួលស្គាល់ថាគម្លីអោល់គួរអានជាមឺខលោក ភាគច្រើន នៃពួកអ្នកប្រាជ្ញ និងពួកអ្នកកាន់មុខងារជាតុលាការត្រូវ ទទួលស្គាល់ដោយបង្ខំចិត្ត។ តែអ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់ និង មនុស្សមួយក្រុមតូចនៅក្រាញននាលក្នុងការលើកទង់ជ័យ ស៊ុណ្ណះរបស់ណាពី និងការពារ គោលជំនឿក្រុមពួក អ្នកតាមស៊ុណ្ណះ និងអាល់ហ្ជាម៉ាអះ។

អាពូ ហ្ចាក់ហ្វើរជាអ្នកស្រុកអាំពើរបាននិយាយថា៖ នៅពេលដែលគេចាប់អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់ ពិន ហាំហ្គាល់ទៅ អោយអាល់ម៉ាក់មូន គេប្រាប់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានឆ្លងទន្លេ អេហ្វ្រាត លុះទៅដល់ឃើញគាត់អង្គុយក្នុងបន្ទប់ សំណាក់ ខ្ញុំបានអោយសាឡាមលោក ហើយលោកសួរ ខ្ញុំថា៖ អាពូ ហ្ជាក់ហ្វើរ តើឯងនឿយហត់ទេ? ខ្ញុំតបទៅ លោកវិញថា៖ នេះពុំមែនជាការនឿយហត់ទេ។

ខ្ញុំបាននិយាយជាមួយលោកថា៖ សព្វថ្ងៃនេះលោក ជាមេដឹកនាំរបស់មនុស្សទាំងឡាយ ពួកគេធ្វើតាម លោក សូមស្បថចំពោះអល់ឡោះ បើលោកទទួល ស្គាល់ នោះនឹងមានមនុស្សជាច្រើនទទួលស្គាល់តាម លោក។ បើលោកមិនទទួលស្គាល់ មនុស្សជាច្រើននឹង មិនទទួលស្គាល់តាមលោក បើគេមិនសម្លាប់លោក ក៏ នឹងត្រូវស្លាប់ដដែល ព្រោះសេចក្តីស្លាប់ជៀសមិនរួចទេ សូមលោកកោតខ្លាចចំពោះអល់ឡោះ ហើយកុំទទួល ស្គាល់តាមពួកគេអោយសោះ។

លីដូច្នេះ អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់ចាប់ផ្ដើមយំ ហើយសូត្រថា៖ (ما شاء الله ، ما شاء الله) បន្ទាប់មកអ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់បានឆ្ពោះ ទៅកាន់ អាល់ម៉ាក់មូន ហើយលោកបានលឺដំណឹងថា ស្ដេចខលីហ្វគំរាមប្រហារជីវិតបើលោកមិនព្រមទទួល ស្គាល់អាល់គួរអានជាមីខលោក។ អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់ចាប់ ផ្ដើមទូអាហ្លួងសួងសុំពីអល់ឡោះជាម្ចាស់ថាសូមកុំអោយ លោកជួបជាមួយនឹងស្ដេចខលីហ្វ ខណៈដែលលោក កំពុងធ្វើដំណើរនៅតាមផ្លូវមុននឹងទៅដល់ស្ដេចខលីហ្វ ស្រាប់តែមានដំណឹងមកប្រាប់ថា អាល់ម៉ាក់មូនស្លាប់ គេក៏បានអោយលោកត្រលប់ទៅបាដាតវិញហើយដាក់ ឃុំលោកនៅទីនោះ។ ក្រោយមក អាល់មួកតាសំបាន ឡើងជាស្ដេចខលីហ្វ ហើយបានសាកល្បងអ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់ជាបន្ត។

តាមដំណឹងនៃការសាកល្បងនោះបានអោយដឹងថា

ពិតប្រាកដ នៅពេលដែលអាល់មួកតាសំមាន បំណងចង់អញ្ចើញអ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់ មនុស្សជាច្រើនមក ប្រមូលផ្តុំគ្នាយ៉ាងកកកុញនៅមុខផ្ទះរបស់គាត់ដូចជាថ្ងៃ បុណ្យរ៉យ៉ា គេបានក្រាលព្រំនៅក្នុងសាលប្រជុំរបស់ គាត់ រៀបអាសនៈសម្រាប់គាត់អង្គុយ រួចហើយអោយ គេអញ្ជើញ អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់ចូល ពួកគេក៏អញ្ជើញលោក អោយចូលក្នុងសាល លោកឈរនៅមុខស្ដេចខលីហ្វ ហើយអោយសាឡាម។ ស្ដេចខលីហ្វបានប្រាប់លោក ឋា៖ នៃអ៉ះម៉ាត់! លោកនិយាយទៅ កុំខ្លាច។ អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់បានតបវិញថា៖ សូមស្បថចំពោះអល់ឡោះ ខ្ញុំ បានចូលមក ហើយក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំគ្មានភ័យអ្វីបន្តិច សោះឡើយ។ អាល់មួកតាសំបានបន្តថា៖ ចំពោះគម្ពីរ អាល់គួរអានតើលោកថាយ៉ាងម៉េចដែរ? លោកតបថា៖ ជាពាក្យបន្ទូលរបស់អល់ឡោះ មានពីបុព្វេ ពុំមែនជា មីខលោក (مخلوق) ដូចអល់ឡោះទ្រង់បានបន្ទូលថា៖

﴿ وَإِنَّ أَحَدُّ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ٱسْتَجَارَكَ فَأَجِرَهُ حَتَىٰ يَسْمَعَ كَانَمَ ٱللَّهِ ﴾ التوبة: ٦ - ٧

មានន័យថា៖ « បើសិនជាមានពួកអ្នកគោរពពហុ ទេពនិយមណាម្នាក់សុំសិទ្ធិជ្រកោនពីនអ្នក ចូរអោយគេ ជ្រកកោន ដើម្បីអោយគេស្ដាប់នូវពាក្យបន្ទូលរបស់អល់ ឡោះ »។

ស្ដេចខលីហ្វបានសួរតថា៖ តើលោកមានទឡ្ហឹករណ៍ ផ្សេងទៀតទេ? លោកតបថា៖ បាទមាន អល់ឡោះជា ម្ចាស់បានបន្ទូលថា៖

﴿ ٱلرَّحْمَانُ اللَّهُ عَلَّمَ ٱلْقُرْءَانَ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّاللَّا الللَّهُ اللَّهُ اللّل

មានន័យថា៖ « ព្រះជាម្ចាស់មហាមេត្តា ទ្រង់បាន បង្រៀនគម្ពីអោល់គួរអាន » ព្រះជាម្ចាស់ពុំបានបន្ទូល ថា « ព្រះជាម្ចាស់មហាមេត្តា ទ្រង់បានបង្កើតគម្ពីអោល់ គួរអាន »។ ទ្រង់បានបន្ទូលទៀតថា៖

﴿ يَسَ اللَّ وَٱلْقُرْءَانِ ٱلْحَكِيمِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ الله الله على ا

មានន័យថា៖ «យ៉ាស៊ីន សូមស្បថនឹងគម្ពីអោល់ គួរអានដែលប្រកបដោយគតិបណ្ឌិត » ទ្រង់ពុំបាន បន្ទូលថា៖ « យ៉ាស៊ីន សូមស្បថនឹងគម្ពីរអាល់គួរអាន ដែលទ្រង់បានបង្កើត »។

អាល់មួកតាសំបានបញ្ហាថា៖ ចាប់ឃុំ! គេក៏បាន ចាប់លោកយកទៅឃុំ ហើយមនុស្សបានបែកផ្លូវគ្នា។

លុះព្រឹកស្អែកឡើងអាល់មួកតាសំបានអង្គុយក្នុងសាល សាវនាការលើអាសនៈ ហើយបញ្ហាថា៖ ចូរនាំអះម៉ាត់ ពិន ហាំហ្គាល់ចូលមក មនុស្សក៏បានប្រមូលផ្គុំគ្នា ហើយគេបានលឺសម្រែកតវ៉ាពេញទីក្រុងបាដាត។ នៅ ពេលដែកគេបាននាំលោកមកដល់នៅចំពោះមុខស្ដេច ខលីហ្វនោះ ដាវបានដកចេញពីស្រោម គ្រាប់ព្រួញ កំពុងដាក់បាញ់តម្រង់ ខែលត្រូវបានកាន់ត្រៀមរួចជា ស្រេច ខ្សែតីកំពុងកាន់នឹងដៃត្រៀមចាំវ៉ៃ។ អាល់មួកតា សំបានសួរលោកថា អ្វីដែលគេថាចំពោះគម្ពីរអាល់គួរ អាន តើអ្នកថាយ៉ាងម៉េចទៅវិញ?
លោកឆ្លើយថា៖ ខ្ញុំថាវាពុំមែនជាមឺខលោក។
អាល់មួកតាសំបានអញ្ជើញពួកអ្នកប្រាជ្ញខាងក្បួនច្បាប់
និងពួកតុលាការ អោយមកជជែកជាមួយលោកនៅ
ចំពោះមុខស្ដេចខលីហ្វចំនួនបីថ្ងៃ លោកបានជជែកជា
មួយពួកគេយ៉ាងតឹងសរសៃកដោយលើកយកហេតុផល
កស្ដតាង អំណះអំណាងដាច់ខាតមកបង្ហាញ។

លោកបានប្រាប់ពួកគេឋា៖ ខ្ញុំជាបុគ្គលម្នាក់មាន ចំណេះចេះដឹង តែខ្ញុំមិនដឹងរឿងនេះទេ ដូច្នេះ អោយខ្ញុំ យកពីគម្ពីរអល់ឡោះ និងស៊ុណ្ណៈណាពីនូវអំណៈអំណាង ខ្លះដើម្បីឱ្យខ្ញុំសម្រេចពីរឿងនេះ។ ហើយរាល់ពេលដែល ពួកគេជែកជែជាមួយលោក ប្រកាន់ពាក្យឋាគម្ពីរអាល់ គួរអានជាមឺខលោក លោកបានឆ្លើយតបនឹងពួកគេឋា៖ តើអោយខ្ញុំថាដូចម្ដេចបើក្នុងគម្ពីរគេពុំមានថាអញ្ចឹងផង? អាល់មួកតាសំនិយាយថា៖ យើងបានឈ្នះអះម៉ាត់

ទាំងបង្គិតបង្គំ។

ពួកអ្នកប្រឆាំងជ្រុលហួសហេតុចំពោះលោកមានដូច ជា មូហាំម៉ាត់ ពិន អាប់ឌុលម៉ាលិក អើហ្សីយ៉ាត ជាមន្ត្រីរបស់អាល់មួកតាសំ,អះម៉ាត់ ពិន ទូវ៉ាដ ជាប្រធាន តុលាការ , បាស្សើរ អាល់មូរីស៊ីយ៍ ពួកគេជា ក្រុមមួក តាហ្សីឡះពួកគេបាននិយាយថា គម្ពីរអាល់គួរអានជា មឺខលោក។ អិពនូ ទូវ៉ាដ និងងបាស្សើរបានស្នើ ខលីហ្វះថា៖ សូមសម្ដេចមេត្តាសម្លាប់គេចោលទៅ ដើម្បីអោយពួកយើងបានធូរស្បើយពីទុក្ខកង្វល់ គេជា មនុស្សវង្វេងគ្មានជំនឿ។

ស្ដេចនិយាយថា៖ ពិតប្រាកដ យើងបានសន្យា ចំពោះអល់ឡោះ យើងមិនសម្លាប់គេនឹងដាវទេ ហើយ ក៏ខ្ញុំមិនប្រើអោយគេសម្លាប់វានឹងដាវដែរ។ ពួកគេទាំង ពីរបានអោយយោបល់ថា៖ វាយគេនឹងខ្សែតីទៅ! អាល់មួកតាសំបាននិយាទៅកាន់លោកថា៖ ខ្ញុំជាប់ ឈាមជ័រជាមួយនឹងព្យាការីមូហាំម៉ាត់ ខ្ញុំវ៉ៃឯងនឹងខ្សែតី ឬក៏ឯងព្រមថាតាមយើង តែពុំបានធ្វើអោយលោកតក់ ស្ថុតឡើយ។ អាល់មួកតាសំស្រែកថា៖ ហៅពួកពេជ្ឈ ឃាតចូលមក! អាល់មួកតាសំបានសួរពេជ្ឈឃាតម្នាក់ ថា៖ តើវ៉ៃប៉ុន្មានខ្សែតីទើបអាចសម្លាប់គេបាន?

ពេជ្ឈឃាតឆ្លើយថា៖ ដប់ខ្សែតី ស្ដេចនិយយថា៖ នេះយកវាទៅ! គេបានដោះសំលៀកចំពាក់របស់លោក ហើយចងខ្សែថែមពីរខ្សែទៀត នៅពេលដែលគេយក ខ្សែតីមក អាល់មួកតាសំបានរើសមើលហើយប្រាប់ថា យកអាផ្សេងមកវិញ បន្ទាប់មកបាននិយាយជាមួយពួក ពេជ្ឈឃាតថា៖ ទៅ!ចាប់ផ្ដើម ពេលគេវ៉ៃរំពាត់ទីមួយ លោកសូត្រថា៖ رشا سن) ដល់រំពាត់ទីពីរលោកសូត្រ ឋា៖ (لا حَوْلَ وَلا قُوَّةً إِلا بالله) ដល់វំពាត់ទីបីលោកនិយាយ ថា គម្ពីរអាល់គួរអានជាបន្ទូលរបស់អល់ឡោះពុំមែនជា មឹខលោកទេ ដល់រំពាត់ទីបួន លោកបានសូត្របន្ទូល

អល់ទ្យោះឋា៖ (الله مَا كَتَبَ الله كَنَا) មានន័យឋា៖ « មួហាំម៉ាត់ចូរប្រសាសន៍ចុះថា៖ យើងមិនអាចរង គ្រោះជាជាច់ខាត លើកលែងតែអ្វីដែលអល់ឡោះ ជាម្ចាស់បានដាក់កំណត់ជាវាសនាមកលើពួកយើង »។ ពេជ្ឈឃាតនៅតែបន្តវ៉ៃអ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់ពីររំពាត់ជាបន្ត បន្ទាប់ ហើយអាល់មួកតាសំបញ្ហាអោយវ៉ៃខ្លាំងជាងនោះ សម្រាកបន្តិច ហើយក៏ចាប់វ៉ៃពីររំពាត់ទៀត លុះវ៉ៃបាន ១៩វិពាត់ អាល់មួកតាសំបាននិយាយទៅកាន់លោក ឋា៖ នៃអះម៉ាត់ហេតុអ្វីក៏ឯងសម្លាប់ខ្លួនឯងបែបនេះ? សូមស្បថចំពោះអល់ឡោះ យើងពិតជាអាណិតអាសូរ ចំពោះឯងខ្លាំងណាស់។

លោកអ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់បាននិយាយថា៖ ស្ដេចពាល ម្នាក់នោះបានយកជាវមកចាក់ក្លង់ខ្ញុំ ហើយនិយាយថា៖ តើម្នាក់ឯងចង់ឈ្នះពួកគេទាំងអស់នោះឬ? ពួកគេខ្លះ និយាយថា៖ កម្មហើយឯង! អត់ឃើញស្ដេចខលីហ្វ ឈរនៅមុខឯងទេឬ? ខ្លះទៀតនិយាយថា៖ សូមស្ដេច ខលីហ្វមេត្ដា! ឈាមរបស់គេ ខ្ញុំជាអ្នកសង អោយខ្ញុំ សម្លាប់គេទៅ! ពួកគេទាំងអស់គ្នាបាននិយាយថា៖ សូមស្ដេចខលីហ្វមេត្ដាជ្រាប វាបួស ហើយស្ដេចខលីហ្វ ឯងកំពុងឈរហាលក្ដៅ។ ស្ដេចនោះបានសួរខ្ញុំថា៖ ឆ្លើយក្លាមមក! អះម៉ាត់តើឯងថាម៉េច? អោយខ្ញុំយកពី គម្ពីរអល់ឡោះ និងស៊ុណ្ណៈណាពីនូវអំណះអំណាងខ្លះ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំសម្រេចពីរឿងនេះ។

ស្ដេចខលីហ្វបានត្រលប់ទៅអង្គុយលើអាសនៈវិញ ហើយបញ្ហាអោយពេជ្ឈឃាតវ៉ៃបន្ដទៀត វ៉ៃអោយទាល់ តែគេស្រែកអង្វរ។

អ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់បាននិយាយថា៖ ខ្ញុំបានសន្លប់បាត់ ស្មារតី បន្ទាប់មកខ្ញុំដឹងខ្លួនឡើងវិញ ស្រាប់តែខ្លួនខ្ញុំត្រូវ បានស្រាយចំណង។ ពួកគេបានយកទឹកមក ហើយ ប្រាប់ខ្ញុំថា ផឹកទៅ! រួចហើយខ្ចាក់វាចេញមកវិញ ខ្ញុំ ប្រាប់ពួកគេថា៖ ខ្ញុំមិនស្រាយបួសទេ បន្ទាប់មកគេបាន នាំខ្ញុំទៅផ្ទះ អ៊ិស្លាក ពិន អ៊ីព្រហ៊ីម ខ្ញុំថ្វាយបង្គំហ្សូហ្លូរ អិពនុសាំម៉ាអះបានមកដល់ ក៏បានថ្វាយបង្គំដែរ ពេល គាត់ថ្វាយបង្គំរួច គាត់បានប្រាប់ខ្ញុំថា៖ លោកថ្វាយបង្គំ ហើយឈាមហូរជោគសំលៀកបំពាក់របស់លោក។ ខ្ញុំប្រាប់គាត់ថា៖ ពិតប្រាកដណាស់ អ៊ូម៉ើរបានថ្វាយបង្គំ ហើយឈាមចេញពីមុខរបួសរបស់លោក។

នៅពេលដែលអាល់វ៉ាសិកឡើងជាស្ដេចខលីហ្វបន្ទាប់ ពីអាល់មួកតាសំ លោកអ៊ីម៉ាំអះម៉ាត់ ពិន ហាំហ្គាល់ពុំ មានប្រឈមអ្វីទេគ្រាន់តែបញ្ជូនបេសកជនមកប្រាប់ លោកថា៖ កុំអោយរស់នៅក្នុងស្រុកភូមិដែលគេរស់ នៅ។ អ្នកខ្លះនិយាយថា៖ ស្ដេចនេះប្រើលោកមិនអោយ ចេញពីផ្ទះ ដូច្នេះ លោកអ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់បានលាក់ខ្លួននៅ កន្លែងជាច្រើន បន្ទាប់មកលោកត្រលប់មកផ្ទះ ហើយ បានលាក់ខ្លួនប៉ុន្មានខែរហូតដល់អាលវ៉ាសិកស្លាប់។

ក្រោយមកអាល់មូតាវឹកកាល់បានឡើងជាស្ដេចខលីហ្វ បន្ទាប់ពីអាល់វ៉ាសិកស្លាប់។ ស្ដេចម្នាក់នេះមានគោល ជំនឿផ្ទួយពីអាល់ម៉ាក់មូន អាល់មួកតាសំ និងអាល់វ៉ា លោកបានស្ដីបន្ទោសចំពោះពួកអ្នកដែល សិក។ និយាយថា៖គម្ពីរអាល់គួរអានគឺជាមឺខលោក លោក បានហាមឃាត់ចំពោះកាជជែកដេញចោល និងដាក់ ទណ្ឌកម្មពិន័យចំពោះនរណាហ៊ានប្រព្រឹត្តល្មើស។ ម្យ៉ាងទៀត ស្ដេចនេះបានប្រើឱ្យលើកស្ទួយការកត់ត្រា ហាទីស ហេតុនេះ ទើបអល់ឡោះជាម្ចាស់បានធ្វើ អោយស៊ុណ្ណះណាពីងើបខ្លួនឡើងវិញ បានកំចាត់ និង លុបបំបាត់អំពើប្រឌិតថ្មីក្នុងសាសនា ។ លើសពីនេះ បានសង្គ្រោះមនុស្សលោកអោយរួចផុតពីអំពើសោកនាដ កម្មទាំងនោះ និងរួចផុតពីវិបត្តិទាំងឡាយ។

មានពេជ្ឈយាតម្នាក់បានសារភាពកំហុសចំពោះអល់ ឡោះ ហើយបាននិយាយថា៖ ជាការពិតណាស់ខ្ញុំបាន វ៉ៃអ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់ចំនួន៨០ខ្សែតី បើសិនជាខ្ញុំវ៉ៃដំរីវិញ ដំរី នោះនឹងដួលស្លាប់។

អល់ឡោះជាម្ចាស់បានប្រទានសេចក្ដីមេត្តាករុណា ចំពោះអ៊ីម៉ាំ អះម៉ាត់ ពិន ហាំហ្គាល់ដែលទទួលរងគ្រោះ ថ្នាក់ដ៏ប្រល័យបំផុត លោកបានអត់ធ្មត់ ហើយនៅពេល លោកបានរួចផុតទុក្ខសោកទាំងនេះ លោកបានអរគុណ ចំពោះព្រះជាម្ចាស់ លោកបានប្រកាន់នូវដំហរដំនឿ រឹងប៉ឹងដូចជាភ្នំ ធ្វើអោយគ្រោះកម្មទាំងឡាយរលាយ ដោយឯកឯង ហើយលោកជាមនុស្សគំរូបសម្រាប់ការ ប្រកាន់ដំហររឹងមាំលើផ្លូវសច្ចៈ។